

נוטל פרק אחד ועשרים שבת

קמב.

עין משפט נר מצוה

ד א מיי ומגן עש וטו"ש
 ע"ס
 ב ג מיי פ"ח מל"ג שנת
 ה ד פ"ח וי"ט הלכה ט'
 ו ד טו"ש פ"ח א"ח ע"ה
 טע"ה:
 ז ה מיי פ"ה ע"ס ה'
 טו טו"ש פ"ח א"ח ט"י שט
 טע"ה:
 ח ו מיי ע"ס טו"ש ע"ס
 טע"ה:
 ז ט ה י מיי ע"ס ה'הלכה
 כ:
 י ב מיי פ"ג ע"ס ה'הלכה ט'
 ובלקט טו:
 יא ל מיי פ"ג מל"ג
 תמונת ה'ג:
 יב מ ע"ס ה'הלכה ו'.

אמי לאוויי. וטעמא לאו משום טלטול הוא דלפילו לאומוזו צידו והמיוק מהלך צרגליו אסר ליה רבא דילמא נפיל ואמי לאוויי וכוון דלאו סכנת נפש היא לא שרו ביה טלטול: **סניא** כווסיה דרבא. **דמי נקט לה עליון כמאן דלפקא תחתון** גופיה דמי ומימי: **ופנדלו וטעושוו צידו.** בקומונא שאלא כדריך **מלבוש: המוציא אדם וכליו עליו.** מלבוש צהן: **וטעושוו צידו.** צלצעושוו מדלג תנא צידו כדנקט **רישא: פטור.** דצגדיו צטלי לגביה ועליו הוא פטור כרבי נתן: **ואילו הוואין כמות ספק.** שהיה אותו עילון לחזו צהן ולא מלבוש מידי הנושא והיינו כרבא: **סניא כללה בסים.** והיא עממה מ'אסר: **מלאה פירות.** דעיקר נעשית בסים לפירות הלך אצן מיטלטלת אצב בלי ופירות שהא מותר: **וינקטינהו צידים.** ילקטס מעל הארץ צידו ויחזירם לכללה ויטלטלם ולמה המירו אצן לטלטל אצב בלי ופירות: **צפיוס המועטפין.** צפירות מבושלין ורכין מאד כגון מאנים ותומים ועצים שאס שיליטס לארץ **יטפו: ונערינהו נעורי.** עד שיקטלקו הפירות מן הארץ לתוך הכלכלה **פחוסה.** שנפחית דופנה או שוליה: **וטמאה למעלה.** והוא צריך לטהרה ואינו יכול לטעול העממה צידים לפי שהיא מוקפה לפיכך יטלטל הכל עד השלחן וישלך הכל עליו ויטול הטורים: **לישינהו.** לארץ כולן: **ולינקטינהו.** לטהרה ציד ויחזירנה לכללה: **מסני' לצורך גופו.** שצריך לטהרה לגופה לאכול הלך אי לטהרה לטהרה למטה לא שרו ליה לטלטולי טעמאה אלא שקיל לטהרה וממני לה לשלחן: **צרייטא לצורך מקומו.** שצריך למקום הכלי וע"כ כולו הוא צריך לטעול משם ושרו ליה רבנן לטלטל האי אטו האי: **ומאי דוחקיה כו'.** דלצטרך למימר לא שנו אלא שהטמאה למעלה לשצקי כדקס"ד צין שטמאה למעלה צין שטמאה למטה ולוקמי צצריך למקומו: **אלא לצורך גופו.** שצריך לכך לשכב עליו שם ולא לסלקו לפיכך לא המירו לו לטעול עם הנפוח אלא מנערו צמקומו אצל צריך למקום הכר מלטל הכל צידה: **ומדסיפא כו' רישא נמי לצורך גופו.** הלך אי הוה טהרה למטה לא הוה שרי ליה לטלטולי טעמאה דקדתי גבי מעות מנערו ונפלות מלטלטל היתרא לחודיה: **הא קממקן.** שצביאה לדי היתר ונגזר ביה אטו תיקון שע"י מלכסה: **כר"א דאמר טרומה.** הואיל וינתנה להעלות אחת שילכה צעינא מתחתא כאלו מונחת לצדה ואינה מערבת הלך לא קממקן מידי: **מדמעס.** זה שנפרד משם ואוסר צ"ש של חולין כאלו היא תרומה ודאי: **וחכ"א אין המדומע מדמע.** חולין אחרים אלא לפי חשבון התרומה שצמדומע. כגון אס מחילתו נדמע ס' של חולין ע"כ סאה תרומה וחזרה סאה ממנו ונפלה לתוך אחרים לא חשבינן תרומה אלא ס' שצפאה לא ומדמע עד צ"ט שכנגדו וחס' יש חולין יותר מן' כנגדו עולה: **אימר דשמעס ליה.** לר"א דאמר תרומה כמאן דמחמא צעינא: **למאה.** הוא דאמר רבי יהודה דמתני' כרבי שמעון דאמר רבי יוחנן לא שנו אלא לצורך גופו אבל לצורך מקומו מטלטלו ועודן עליו ומדסיפא לצורך גופו נמי לצורך גופו: **רבי יהודה אומר אף מעלין וכו':** ואמאי יהא קא מתקן רבי יהודה כו' אלעזר סבירא ליה דאמר טרומה בעינא מחתא: **דתנן סאה תרומה שנפלה לפחות רבי אלעזר אומר מדמעת בתרומת ודאי וחכמים אומרים אין המדומע מדמע אלא לפי חשבון אימר דשמעת ליה לחומרא לקולא מי שמעת ליה אלא הוא דאמר כו"ש כדתנן: **סאה תרומה שנפלה למאה ולא הספיק להגביה עד שנפלה אחרת הרי זה אסורה ור"ש מתיר וממאי דילמא התם בהא קמיפלגי דתנא קמא סבר אע"ג דנפלוי בזה אחר זה כמאן דנפל בבת אחת דמי והא לחמשינן נפלה והא לחמשינן נפלה ור"ש סבר קמייטא בטיל והא תיבטיל במאה וחד אלא הוא דאמר כרבי שמעון בן אלעזר דתניא ר' שמעון בן אלעזר אומר צנות עיניו בצד זה ואוכל מצד אחר ומי סבר ליה כוותיה והא****

ונשדינהו לפירי ונשדייה לאבן. ואס תאמר גבי קטן נמי נשדייה לאבן מידו ואמאי שרי לטלטולי עם האבן וי"ל אס ישלכו מידו יאעק התיוק ויבכה וא"ת מ"ש דלא שרינן לטלטל תיוק אלא כשיש לו גיעושינן מיטבל אבן אצב תיוק כמו שהיא צטלה אצב ככללה מלאה פירות וי"ל דאילו צריך כל כך טלטול התיוק וא"ת אפילו אין הכלכלה מלאה פירות מיטבלו אבן אצבה כי הכי דצטלי צפ"צ דצינא (דף כ"א): **שירי הכוס אצב הכוס אי לאו דאיסורי הנאה וינהו וי"ל שאני שירי דגריעי יומר מדלוי וצטלו טפי וכן צ"ל מתוך שמעמא גופה דצינא כמו שפירשמי לעיל צסוק צירה (דף מו. צד"ה הוה):** **ונשדינהו לפירי ונשדייה לאבן בוי' וא"ת** מכל מקום ינקטינהו לפירי צידים^א וינתה האבן ככללה והא אמרינן לקמ"ל לא שנו אלא שטוריה למטה וטמאה למעלה אצל טהורה למעלה וטמאה למטה שקיל לה לטהרה ושציק לה לטמאה והיינו על כרחך צידו דאי ויזיל לה צבלי א"כ גס צמאה למעלה ליה לזרקה צבלי אלא שמע מינה דשקיל לה צידוי' וא"ת הכי נמי לשקטינהו לפירי צידו וי"ל דמייירי שפי הכלכלה לר הוא ואינו יכול להכניס שם ידיו אי נמי וי"ל דהיא ללקמן מיירי צמורה היא צכלים קטיס^ב בתוך הקופסא צלך דרך הניח טמאה וטהרה צידה אלא צעלין זה צפני עלמו זה צפ"ע^ג והכי מצי שקיל לטהרה שהיא למעלה צידוי' אצל ככללה דהא אין כאן כלים^ד ולא מצי נקט לה צידוי' סן יפול לארץ^ה והשאה לא צמינא לשינויא קמא דפירות ואלקן הדר שקיל לפירי וצצק לאבן לא היה צמאי לצמינא כיון שהכלכלה פחותה^ו שהאבן נעשה לה דופן. והא דלא קאמר אלא לפי שלא הוכרז אמורא לעיל א"כ השאה י"ל להעמיד נמי צפירות המועטפין דל"כ נולד להשליך מעט צקקע והלוין ככללה מעט מעט כמה שחולק להחזיק עי

מוסף רש"י

מדמעת בתרומת ודאי. שאס נפלה סאה מן הדמעת לנקוס אחר וכו' שם מהא סאן לצב סאה זו. וכלן אסורין (תמורה יב.). אלא לפי חשבון. לפי מה שיש מונחים בנפלה זו של דמעת צעין מהא שיעורין מן החולין. אצל מהא סאן לצב סאה. כגון ע"כ ס' נפלה מחילתו של המונח לתוך צב סאן של חולין. נדמעו ועכשוו כל סאה וסאה שיש שם הוה אחר מביד שבו חמורה. והיינו לג' מונחה בכל סאה וסאה. אס חזקה ונפלה סאה מאתו מועט לתוך חולין אחרים. אס יש צעיס וצעיס לגוין אחרים על חולין ומוטפין עם עשרים וצעיס לגוין חולין שצפאה זו ומצטנן אלא לג' בתרומה (שם).

מוסף תוספות

א. וינתים בתוך כלי אחר. מוס' ה"ל"ט ב. גבי תרומה מוס' אסור רב חסדיא. מוס' ה"ל"ט ג. אצ"ג דברוקמין דלא נמי בפירות המוטפנים. מוס' ה"ל"ט ד. כגון שהטהורה מונחת בסלים קטיס בעמה וכן הטמאה ואחזם סלים מונחים. מוס' ה"ל"ט ה. והוה סלים של טהורה למעלה סלים של טמאה. מוס' ה"ל"ט ו. והינתים ע"ג קרקע. מוס' ה"ל"ט ז. שהפירות והמונחים יחד. מוס' ה"ל"ט ח. בהא לא מטרחינן ל"י ליקח וכו'. מוס' ה"ל"ט.

רבינו הגנאל (המשך)

אין המדומע מדמע אלא לפי חשבון. פי' סאה שנפלה לחמשים סאן ונפלה סאלי החמשים סאן לפחות חמשים מדמעת. אבל אם נפלה סאה לשישים סאן עולה לפי שאילו היה סאה במאה סאן ואחת היה חמשים. עולה. וזוהי ע"כ דהקשות. אימר דשמעת ליה ל"י אלעזר שחשב מכלל מ"ב סאן הלא סאה האחת שנפלה ל"י סאן אחרות תרומה כולה. ומדמעת ע"כ מאה ואחת שפלה למאה חולין בעמדה מי שמעת ליה. ולא ופירקני פירוק אחר והוא. ר' יהודה סבר לה כו' שפוען דתנן סאה של טהורה שנפלה למאה חולין ונדמעו. ולא הספיק להגביה עד שנפלה האחרת הרי זו אסורה. ור' שמעון סבר. ת"ק סבר כיון שלא הגביה נמצא שנפלו ב' סאן למאה סאן ואין עולין כי פחות ממאה הן. ור' שמעון סבר מאותה העת שפלה סאה תרומה למאה חולין והווי המאה ושאר חולין בחכשיו. וסאה אחת בתוך תרומה. התרומה היא אסורה כלבה. וכשנפלה אחר כך עוד סאה אחת תרומה עליה. על מאה חולין נפלה ועולה כו'. ופירקני לה ורברים פשוטים הן. והדרן וברוקמין ר' יהודה דמתניין כו' שמעון

אין סאה אחת לשישים סאן חולין. ר' אליעזר סבר הכל אסור חמשים הראשונים וששים האחרונים. שאני אומר הסאה של תרומה צעמה היא שנפלה בששים האחרונים לפי שאין המדומע עולה אלא באחד ואין באחד מן מאה בעת נפילתה בהן. וחכ"א

אין סאה אחת לשישים סאן חולין. ר' אליעזר סבר הכל אסור חמשים הראשונים וששים האחרונים. שאני אומר הסאה של תרומה צעמה היא שנפלה בששים האחרונים לפי שאין המדומע עולה אלא באחד ואין באחד מן מאה בעת נפילתה בהן. וחכ"א

בן אלעזר דאמר נתון עיניו בצד זה, הוה לכו ככלו חולין ומיהו כיון דצריך להעלותה ע"כ המעלה מתקנו: והא

בן אלעזר דאמר נתון עיניו בצד זה, הוה לכו ככלו חולין ומיהו כיון דצריך להעלותה ע"כ המעלה מתקנו: והא